

30. Mojžíš se při útěku skryl u kněze Jitra a potom pásal jeho stáda ovcí.

Mojžíš putoval pouští, až se dostal k jedné studni. Přišly sem také dívky. Mojžíš jim pomohl před cizími pastýři a ony ho za to přivedly ke svému otci Jitrovi. Mojžíš u Jitra pracoval jako pastýř.

Mojžíš už nebyl princem. Protože udělal špatnou věc – zabil člověka, musel utéct z Egypta někam, kde ho nikdo neznal. Dostal se tak do cizí země, kde byly vysoké hory. Tato země se jmenovala Midjan. Zastavil se u jedné studny. Přišel zrovna ve chvíli, kdy ke studni přišlo sedm dívek se stádem oveček. Chtěly jim dát napít. Tu najednou přišli cizí pastýři. Měli také stádo ovcí a začali dívky od studny odhánět. „Už ať jste odtud pryč,“ řekli, „nejprve se musejí napít naše ovce. Počkejte si, až budeme hotoví.“ Dívky se bály a rychle mužům uvolnily místo. Když Mojžíš viděl, jak drzí jsou ti muži, rozhněval se. Postavil se proti nim a zakřičel: „Ať jste okamžitě pryč! Hněte sebou. Ty dívky tu byly první, a proto mají právo dát jako první napít svým ovečkám. Neodvažujte se jim ještě ublížit!“ Zavolal dívky zpět a pomohl jim postarat se o ovečky. Když byly hotové, vydaly se na cestu domů k tatínkovi Jitrovi. Vzaly s sebou Mojžíše.

A tak se Mojžíš dostal do domu starého kněze Jitra. Pozvali ho na večeři a poskytli mu i nocleh. Nakonec u nich zůstal bydlet několik let. Dokonce se oženil s jednou z jeho sedmi dcer, Sipporou. Mojžíš tu pilně pracoval. Každý den vyháněl ovce na pastvu. Vyhledával pro ně šťavnatou trávu, chránil je před divokou zvěří a vodil je ke studni, kde jim načerpal vodu. Pastýřský život mu přirostl k srdci a myslel si, že pastýřem zůstane až do smrti. Vždyť už byl pokročilého věku.

Mojžíš se za tu dobu, co se staral o ovečky tchána Jitra, hodně změnil. Dříve byl bohatým princem, ale nyní byl jen chudým pastýřem. Dříve žil pohodlně, teď však musel každý den pracovat. Dříve se také snadno rozhněval a zlobil, teď se však naučil být trpělivý a vytrvalý.

Úkol:

Co dobrého Mojžíš v tomto příběhu vykonal? Vzpomeneš si, kdy jsi se sty zastal kamaráda nebo sourozence, kterému se někdo posmíval (kvůli brýlím, rovnátkům, že chodí do kostela) nebo se k němu choval špatně (přebíhal v řadě na oběd, schoval mu hračky či boty apod.)? Zastat se ale neznamená někoho zbít, boxovat s ním, ale říci, jak se věci mají. Vyžaduje to odvalu a někdy i pomoc od dospělých lidí.